

Finansudvalget har miljøministeren opremset en lang række forskningsinstitutioner, som på forskellig vis har bidraget til den danske prioriteringsdiskussion på miljøområdet. Forskningen på DMU og f.eks. Mikael Skou Andersens bidrag omkring grønne afgifter og deres virkning på miljøet og samfundsøkonomien er blandt mange gode eksempler.

Det glæder, at miljøministeren nu ønsker at fremme denne forskning og den ekspertise, der så sandelig er behov for i de kommende års vanskelige prioriteringsdebat. Det glæder, at miljøministeren så åbenbart er klar over, at man skal være sig for at smide eksperterne ud med badevandet, at det er nødvendigt med viden, hvis der skal tages kvalificerede beslutninger.

På den baggrund vil Det Radikale Venstre opfordre til, at regeringen med miljøministeren i spidsen sørger for at skaffe sig en samlet oversigt over al den forskning, som allerede bedrives inden for feltet miljøøkonomi. Når man har den, kunne man passende lave en mangelliste. Altså, hvor er det, vi mangler viden? Jeg tror, at hvis man gjorde sig den umage, ville man finde ud af, at der er rigeligt med forskning, men at det kniber med at anvende forskningsresultaterne.

Det sidste kan bl.a. skyldes, at den politiske proces ikke altid er rationel. Hertil kommer, at man ikke må bilde sig ind, at økonomi er en ren og objektiv videnskab. De forudsætninger, som ligger til grund for et regnestykke, er et udtryk for menneskelige valg. Det valg, de valg er fuldstændig afgørende for, hvad det er for resultater, man kommer frem til. På den baggrund vil jeg spørge miljøministeren efter følgende:

Hvad i alverden er baggrunden for, at man nu vil haste beslutningen om et nyt miljøinstitut igennem? Hvad er det, vore gamle institutioner og forskere ikke kan? Hvad er det f.eks., at Det Økonomiske Råd ikke kan, som det nye råd skal kunne? Hvad siger de mennesker, som ved mere om dette felt end lægfolk som en ny miljøminister og jeg selv? Hvorfor skal de ikke spørges? Hvorfor skal vi bruge 10 mio. kr. på en ny institution, når vi knap nok ved, om den ekspertise nogle institutioner har brugt år og dag på at bygge op, er tilstrækkelig?

Kl. 11.35

Jeg nægter at tro, at svaret er, at miljøministeren bare har ønsket at etablere et ideologisk kamporgan, som kan hjælpe os af med al vores dårlige samvittighed over for fæ og fattige, som kan opstille det regnestykke, der legitimerer, at

vi kan gøre nøjagtig, som det passer os. Oh frihed!

Netop fordi det selvfølgelig ikke forholder sig på den måde, håber jeg, at miljøministeren vil give sig god tid til at lytte til de råd, nævn og institutioner, som vil kunne hjælpe ministeren og os med at træffe den rigtige beslutning.

Jørn Jespersen (SF):

I dag har vi den første miljøpolitiske debat i Folketinget efter valget. Den er meget interessant, fordi der nu begynder at vise sig i hvert fald en lille flig af, hvad regeringen har tænkt sig at gennemføre på miljøområdet. Det var jo ikke noget, man fik meget at vide om under valgkampen.

Jeg vil gerne starte med at konstatere, at jeg synes, det demokratisk er et problem, at vi har en regering og nogle regeringspartier, som under valgkampen systematisk nægtede at udtale sig om miljøpolitik, hvorefter man går i gang med en konsekvent afvikling af miljøpolitikken og en nedlæggelse af Miljøministeriet. Men sådan er situationen altså. Her har man i hvert fald ikke fortalt vælgerne, hvad man agtede at gøre, men nu er man i gang med at gøre det.

Vi synes også, det er påfaldende, at man er i gang med at nedlægge råd, nævn, puljer, institutter, slagter løs og så kommer med et enkelt institut, som man gerne vil have oprettet.

Fra SF's side ville vi meget gerne have været med til en seriøs gennemgang af eksisterende råd og nævn og institutter for at se, om der var nogen, vi kunne slanke, undvære, koordinere og styre bedre, men det havde forudsat en seriøs tilgang og ikke det blodbad, som regeringen nu lægger op til.

Jeg synes, det kunne være nyttigt for debatten at få at vide, om regeringen har tænkt sig at nedlægge Naturrådet, Det Økologiske Råd, De Grønne Guider – bare for at vurdere regeringens intentioner på det her område og se det i sammenhæng med og i relation til oprettelsen af et nyt miljøinstitut. Det vil jeg sådan set bede miljøministeren om at svare på, så vi har et ordentligt grundlag for debatten.

I SF vil vi meget gerne medvirke til at støtte, styrke, udbrede og koordinere miljøøkonomien. Vi synes, det er godt at have god viden om tingene, vi sætter pris på forskellige eksperters råd og vejledning, også selv om de er modstridende, for det giver et godt beslutningsgrundlag.

Det er ikke os, der i nytårstaler og ligende har hetzet mod eksperter og kenderstjerner. Det er Venstres formand, statsministeren, der har gjort